

Předběžné stanovisko Evropského výboru regionů Budoucnost politiky EU v oblasti čistého ovzduší v rámci cíle nulového znečištění

(2020/C 324/06)

Zpravodaj:	János Ádám KARÁCSONY (HU/ELS), radní obce Tahitótfalu
Odkaz:	předběžné stanovisko

POLITICKÁ DOPORUČENÍ

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ,

Úvodní připomínky

1. vítá Zelenou dohodu pro Evropu ⁽¹⁾, jejíž přijetí navrhla Evropská komise, životní prostředí bez toxických látek díky ambicióznímu cíli nulového znečištění (což je jedna ze tří hlavních priorit nastíněných novým komisařem pro životní prostředí) a v první řadě akční plán pro nulové znečištění ovzduší, vody a půdy, který má být přijat v roce 2021;
2. bere na vědomí, že veřejnost v EU stále více podporuje ambiciózní opatření ke zlepšení kvality ovzduší, jak vyplývá ze zvláštního průzkumu Eurobarometr z roku 2019 o postoji ke kvalitě ovzduší. Výchozím bodem pro ambiciózní opatření v této oblasti je rostoucí znepokojení nad znečištěním ovzduší, které se projevuje intenzivní angažovaností mladých lidí v otázkách životního prostředí;
3. konstatuje, že znečištění ovzduší představuje v EU i nadále největší zdravotní riziko, které je zapříčiněno životním prostředím, a má každý rok na svědomí téměř 500 000 předčasných úmrtí (desetkrát více obětí než silniční nehody). Existuje souvislost mezi znečištěním ovzduší a onemocněními dýchacích cest, kardiovaskulárními chorobami, mozgovými mrtvicemi a rakovinou. Znečištění ovzduší má rovněž značné nepříznivé dopady na klima, ekosystémy, zastavěné prostředí – včetně kulturního dědictví – a hospodářství;
4. upozorňuje na to, že je důležité zahrnout poznatky získané z pandemie COVID-19 do budoucích politik. Na jednu stranu existuje možná souvislost mezi znečištěním ovzduší a závažností dopadů nákazy COVID-19 ⁽²⁾, a proto musí být boj proti znečištění ovzduší jednou z priorit plánu hospodářského oživení EU. Na druhou stranu vedla výrazná omezení dopravy, průmyslové výroby a dalších činností během zákazů vycházení k výrazně menšímu znečištění ovzduší a hlukovému znečištění. Občané mohli jasněji vidět, že zdravější prostředí, méně dopravy, otevřenější veřejné prostory a řešení založená na přírodě mají zásadní význam pro jejich blahobyt. Tato historická příležitost k aplikaci zásady lepší obnovy („build something better“) má výraznou podporu;
5. konstatuje, že kvalita ovzduší v Evropě se v posledních letech neustále zlepšuje, nicméně mnoho členských států neplní stávající normy a více než s polovinou z nich probíhá v současné době řízení o nesplnění povinnosti. Konstatuje rovněž, že koncentrace jemných suspendovaných částic (PM 2,5), což je jedna z nejnebezpečnějších forem znečištění ovzduší pro lidskou dýchací soustavu, v Evropě nijak výrazně nepoklesla;
6. oceňuje úsilí, které členské státy, evropské instituce a mezinárodní organizace vynakládají na posuzování a řešení znečištění ovzduší ⁽³⁾;

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_cs.

⁽²⁾ Podle nedávno zveřejněné studie Hodnocení koncentrace oxidu dusičitého (NO₂) jako faktoru přispívajícího ke smrtelnosti COVID-19 (Assessing nitrogen dioxide (NO₂) levels as a contributing factor to coronavirus (COVID-19) fatality) došlo k 78 % z celkového počtu 4 443 úmrtí ve čtyřech regionech severní Itálie a jednom regionu v okolí Madridu (Španělsko). Těchto pět regionů vykazovalo nejhorší kombinaci koncentrace NO₂ a podmínek proudění vzduchu, která zabránily rozptýlení znečištění ovzduší.

⁽³⁾ Evropská komise dále rozvinula a zavedla rámec pro politiku EU v oblasti čistého ovzduší: směrnice o národních závazcích ke snížení emisí, která nahradila směrnici o národních emisních stropcích, zavedla požadavky na snížení emisí na období 2020–2029 a od roku 2030 dále, Evropské fórum pro čisté ovzduší se osvědčilo jako úspěšná platforma pro diskusi o kvalitě ovzduší a byly zveřejněny závěry kontroly účelnosti směrnic o kvalitě vnějšího ovzduší. Rada EU nedávno přijala závěry týkající se zlepšení kvality ovzduší. Evropský účetní dvůr zveřejnil zvláštní zprávu č. 23/2018 – Znečištění ovzduší: naše zdraví stále není dostatečně chráněno (Úř. věst. C 324, 13.9.2018, s. 12) a Světová zdravotnická organizace (WHO) v současné době reviduje své pokyny týkající se kvality ovzduší, aby v roce 2021 mohla případně vydat pokyny nové.

7. opakuje svůj požadavek na integrovaný přístup, ambiciózní evropskou politiku zaměřenou na zdroje a propojení politiky v oblasti imisí a emisí, co se týče ambicí a časových plánů⁽⁴⁾. Požaduje, aby byly zohledněny závěry konzultace regionálních center VR⁽⁵⁾, jejímž předmětem bylo provádění směrnice EU o kvalitě vnějšího ovzduší a směrnice o národních emisních stropích, a doporučení uvedená v jeho stanovisku *Příprava 8. akčního programu pro životní prostředí (EAP)*⁽⁶⁾;

8. připomíná konkrétní odpovědnost místních a regionálních orgánů v této oblasti vůči budoucím i současným generacím, a zejména vůči zranitelnějším skupinám obyvatelstva, a je proto na základě zkušeností získaných během krize související s COVID-19 přesvědčen, že změna je možná. Proto předkládá následující doporučení;

Potenciální nové iniciativy

Legislativní opatření

9. bere na vědomí zjištění, k němuž se dospělo při kontrole účelnosti, že směrnice o kvalitě vnějšího ovzduší sice nebyly plně účinné, pokud jde o zlepšení kvality ovzduší, ale že v tomto ohledu existuje prostor pro další zlepšení. VR doporučuje, aby se v rámci této kontroly zvažilo na základě doporučení WHO případné zohlednění ultrajemných částic a černého uhlíku, které mají značný negativní dopad na zdraví. Pokud jde o vliv na zdraví, nemělo by se navíc věnovat tolik pozornosti posuzování kvality ovzduší, nýbrž měření toho, jak moc jsou lidé vystaveni znečištění ovzduší. Očekává příslušné legislativní návrhy podané v řádném termínu, a kdykoliv to bude vhodné, přispěje k těmto postupům návrhy z místního a regionálního hlediska;

10. souhlasí s tím, že stávající pravidla monitorování jsou dobrým základem pro získání srovnatelných a spolehlivých údajů o měření kvality ovzduší. Měly by však být více harmonizovány monitorovací systémy jednotlivých členských států. VR doporučuje, aby byly místní a regionální orgány více zapojeny do rozhodování o umístění zvláštních měřicích míst;

11. shodně s Evropským účetním dvorem konstatuje, že normy EU v oblasti kvality ovzduší byly stanoveny téměř před 20 lety a že některé z nich jsou mnohem méně přísné než pokyny WHO a úrovně doporučované na základě nejnovějších vědeckých důkazů o dopadech na lidské zdraví;

12. podporuje oznámení Evropské komise, že navrhne větší sblížení norem EU v oblasti kvality ovzduší s pokyny WHO pro kvalitu ovzduší, které jsou nyní přezkoumávány, upozorňuje však na následující aspekty. Vzhledem k tomu, že velký počet členských států platné normy nesplňuje, by měla být poskytnuta další pomoc s prováděním tam, kde to bude nutné a vhodné, a měly by být určeny přísně kontrolované časové rámce pro jejich splnění. VR se domnívá, že obzvláště účinná jsou pravidla pro emise, a doporučuje proto více se zaměřit na jejich zpřísnění. Zároveň vítá, že některé členské státy, regiony a města mohou ze své vlastní iniciativy uplatňovat přísnější limitní hodnoty, což již také činí;

13. zdůrazňuje, že je nutné se více zaměřit na regulaci emisí, neboť čistého ovzduší se lépe dosáhne snížením emisí u zdroje (prevence znečištění). Směrnice o národních emisních stropích stanoví členským státům povinnosti v oblasti snížení emisí, ale musí být rovněž přijaty odvětvové předpisy platné pro celou EU. Právní předpisy EU mohou zajistit rovnější podmínky, neboť přísnější místní požadavky na snížení emisí mohou mít nepříznivé dopady na hospodářství. Právní předpisy EU by rovněž měly zabránit přesunutí znečištění do jiných oblastí, např. mezi sousedními městy, zeměmi nebo kontinenty nebo v důsledku vyvážení automobilů s dieselovým motorem z měst v západní Evropě, která zakazují jejich používání, do východní Evropy, Afriky nebo dalších částí světa. Pozornost je třeba více zaměřit na určité oblasti, pro něž v nedávné době nebyly přijaty žádné předpisy. K nim patří (vnitrozemská) lodní doprava, emise v silniční dopravě nepocházející z výfukových plynů (opotřebování brzd a pneumatik), dieselové generátory (dodávky elektřiny ve městech), letecká doprava a malá spalovací zařízení (< 1 MW_{th}), jako jsou kamna a kotle na spalování dřeva a uhlí v obytných prostorách. Mimořádnou pozornost je třeba věnovat skutečným podmínkám jízdy a provozu;

⁽⁴⁾ Balíček Čisté ovzduší pro Evropu, <https://cor.europa.eu/cs/our-work/Pages/OpinionTimeline.aspx?opIdMR-1217-2014>.

⁽⁵⁾ <https://cor.europa.eu/cs/news/Pages/consultation-air-quality.aspx>.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 168, 16.5.2019, s. 27.

Financování

14. upozorňuje na skutečnost, že obecně nejsou k dispozici konkrétní prostředky EU na cílené financování opatření v oblasti kvality ovzduší, na vypracování a provádění plánů kvality ovzduší ani na monitorování kvality ovzduší v reálném čase a zlepšování jako takové. Problematický je i proces získávání finančních prostředků, a proto musí být podstatně zjednodušen, aby bylo zaručeno, že výzvy k poskytnutí financování naleznou odezvu. Shromažďování finančních zdrojů pro toto financování by se mělo opírat o zásadu „znečišťovatel platí“;

15. konstatuje, že zejména velké městské aglomerace, silně industrializované regiony a nejchudší oblasti EU, které se často potýkají také s problémem energetické chudoby, trpí závažným znečištěním ovzduší suspendovanými částicemi. Proto by transformace odvětví (zemědělství, dopravy, průmyslu a energetiky) a znečištění ovzduší měly být řešeny integrovaným způsobem, přičemž je třeba uplatňovat individuální přístup. Financování má zásadní význam, neboť úspěšnost programů zaměřených na kvalitu ovzduší do značné míry závisí na finančních zdrojích. V některých regionech navíc panují nejen špatné socioekonomické podmínky, ale také nepříznivé zeměpisné či klimatické okolnosti, a proto je v nich nutné vynakládat na snižování znečištění ovzduší dodatečnou podporu;

16. poukazuje na výzvy, jimž čelí místní a regionální orgány v souvislosti s transformací směrem k udržitelnosti, která zahrnuje zlepšování kvality ovzduší. VR vítá sdělení Komise *Rozpočet EU, který je motorem evropského plánu na podporu oživení*, a vyzývá Komisi, aby zjednodušila a zvýšila přístup k příležitostem financování z EU, zejména EFRR, programu LIFE, EZFRV a Fondu pro spravedlivou transformaci jakožto prostředkům k dosažení širších cílů, které přispějí i ke kvalitě ovzduší, zejména těch, které jsou stanoveny v plánech kvality ovzduší v rámci směrnic o kvalitě vnějšího ovzduší. V tomto kontextu je klíčové zajistit soudržnost mezi projekty financovanými z prostředků EU a politikami celostátních, regionálních a místních orgánů, aby se maximalizoval jejich dopad. Proto vyzývá členské státy a Evropskou komisi, aby podporovaly úzkou spolupráci s místními a regionálními orgány na přípravě vhodných strategií, politik a programů;

17. vyzývá k zavedení pobídek nebo projevů uznání pro místní a regionální orgány, které mají kladné výsledky;

Zlepšit provádění

Víceúrovňová správa, spolupráce, provádění a prosazování

18. konstatuje, že při kontrole účelnosti bylo poukázáno na problémy s prováděním, přičemž bylo upozorněno na to, že nevyhovující plány kvality ovzduší a nedostatečné odhodlání členských států přijmout náležitá opatření způsobily značné prodlevy v plnění norem kvality ovzduší. Poukazuje na to, že jednou z hlavních příčin omezené účinnosti plánů kvality ovzduší jsou také dřívější emisní limity motorových vozidel EU, které nebyly nastavené pro reálný provoz;

19. poznamenává, že znečištění ovzduší má různé příčiny: přirozené, přeshraniční, celostátní, regionální i místní (i na úrovni jednotlivých ulic). V zájmu boje proti znečištění ovzduší by měly být omezovány emise na všech úrovních, tak aby každá úroveň převzala svůj díl odpovědnosti. Podmínkou pro skutečné zlepšení situace je úzká a účinnější spolupráce a komunikace mezi různými úrovněmi správy. Regionální orgány by mohly převzít roli koordinátorů mezi místní a celostátní úrovní, a měly by se zjišťovat a šířit osvědčené postupy. Spolupráce by měla být rozšířena i na podniky, vědecké ústavy a další příslušné zainteresované strany i širokou veřejnost;

20. konstatuje, že některé specifické nástroje, jako je nástroj TAIEX-EIR Peer-to-Peer, jsou již k dispozici a řada členských států a místních a regionálních orgánů je již s úspěchem využívá;

21. vítá snahu o uzavření mezinárodní dohody o zabránění znečišťování ovzduší přecházejícímu hranice států. Evropská komise i členské státy jsou úzce zapojeny do určitých pracovních skupin a programů spolupráce v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států (nebo zkráceně Úmluvy Evropské hospodářské komise OSN o ovzduší (EHK OSN)). VR také vítá skutečnost, že v loňském roce zahájilo své působení Fórum pro mezinárodní spolupráci v oblasti znečištění ovzduší, které by prostřednictvím šíření a sdílení dosavadních poznatků mohlo přispět k rychlejšímu zlepšování kvality ovzduší na celém světě. Rovněž zdůrazňuje, že může být důležitá přeshraniční spolupráce mezi místními a regionálními orgány (jak v rámci EU, tak přes vnější hranice EU) a že evropské seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) může jako nástroj poskytnout užitečný rámec pro tyto iniciativy;

22. vyzdvihuje nutnost meziodvětvové spolupráce a soudržnosti příslušných oblastí politiky. Opatření by se měla jednotně zaměřovat na všechny zdroje znečišťování ovzduší, tj. na dopravu (silniční i nesilniční), energetiku (včetně vytápění domácností), zemědělství a průmysl, a měla by zohledňovat i další relevantní aspekty, jako je změna klimatu nebo zdraví. Mohla by být prospěšná pro všechny (např. opatření na úsporu energie), nicméně některá z nich (např. podpora spalování biomasy nebo podpora automobilů s diesellovým motorem) mohou mít negativní dopad na kvalitu ovzduší. Je třeba využívat synergie a vyvarovat se kontraproduktivních opatření. V zájmu uskutečnění stávajících cílů týkajících se kvality ovzduší by měla být využita veškerá příslušná opatření naplánovaná v rámci Zelené dohody pro Evropu, tzn. nejen akční plán pro nulové znečištění, nýbrž i strategie v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2030, strategie „od zemědělce ke spotřebiteli“, akční plán pro oběhové hospodářství, strategie pro udržitelnou a inteligentní mobilitu a právní rámec pro klima;

23. konstatuje, že dosud nejméně efektivním odvětvím z hlediska snižování emisí je zemědělství (amoniak je prekurzorem suspendovaných částic). Ačkoli jsou opatření ke zmírnění emisí v zemědělství již dostupná a technicky a ekonomicky proveditelná, nejsou zatím využívána plošně. SZP prošla řadou reforem, aby byla z environmentálního hlediska udržitelnější, a tudíž by mohla ke splnění těchto cílů více přispět. Během jednání o budoucnosti SZP po roce 2020 by se mělo zvážit přijetí nových, nebo přísnějších opatření, mj. například ekorežimů;

24. vítá záměr Evropské komise podniknout další kroky směrem k mobilitě s nulovými emisemi. Měla by se zvážit celoevropská harmonizace zón s nízkými či dokonce nulovými emisemi. Města si jsou vědoma toho, že snížení znečištění v oblastech s omezeným volným pohybem osob během pandemie COVID-19 je dočasné, a již přijala kroky k omezení dopadů dopravy – rozšířila chodníky, vyhradila pruhy pro mikromobilitu, snížila rychlostní limity atd. Ukázalo se rovněž, že podnikům zajišťujícím veřejnou dopravu by měly být urychleně poskytnuty finanční prostředky (z EU), aby mohly i nadále fungovat, nově do svého vozového parku zařadit méně znečišťující dopravní prostředky a předešlo se přechodu k soukromé motorizované dopravě. Zdůrazňuje, že při uvažování o přísnějších emisních normách pro vozidla s benzinovými a diesellovými motory a při jejich navrhování je třeba mít na paměti konkurenceschopnost výrobců z EU, a zároveň požaduje stanovení cesty k postupnému vyřazení spalovacích motorů ze silniční dopravy. Oceňuje členské státy, regiony a města, které již stanovily konečné datum pro vpouštění automobilů se spalovacími motory. VR nesouhlasí s tím, aby se vyplácely prémie v případě nákupu vozidel se spalovacími motory. Dále navrhuje mj. více podporovat technologie vozidel s nulovými emisemi a urychlit investice do evropské železniční sítě jako do jedné z možných schůdných alternativ pro dojíždějící;

25. upozorňuje na problematiku vytápění obytných prostor s pomocí tuhých paliv. Nezdá se, že by platné právní předpisy o ekodesignu nabízely vhodné řešení. Proto očekává, že se touto otázkou bude Evropská komise zabývat v souvislosti s iniciativami týkajícími se udržitelných produktů v rámci strategie oběhového hospodářství. Kromě toho je třeba poskytnout značnou podporu osobám s nízkými příjmy (zasazeným energetickou chudobou), a to nejen v zájmu nahrazení starých zařízení na vytápění, ale také s cílem zaručit jim cenově dostupný provoz a údržbu energeticky účinnějších spotřebičů. Zvážit by se také měly ad hoc pobídky k restrukturalizaci budov za účelem zvýšení jejich energetické účinnosti. Evropská komise by měla rovněž zvážit zavedení pravidel, která by upravovala kvalitu paliv používaných k vytápění obydli, a zavést pro tyto účely náležité pobídky, včetně pobídek finančních;

26. vybízí členské státy, aby co nejdříve předložily a aktualizovaly své národní programy omezování znečištění ovzduší a aby při jejich přípravě a revizi zohlednily příspěvky místních a regionálních orgánů;

Zapojení veřejnosti

27. konstatuje, že je třeba více využívat stávající IT řešení, aplikace pro mobilní telefony a další příslušné nástroje k informování veřejnosti, které tohoto „neviditelného zabijáka“ zviditelní a zvýší povědomí veřejnosti o něm. Informace musí být snadno pochopitelné a přístupné a měly by zahrnovat zdravotní aspekty. Stávající internetové stránky indexu kvality ovzduší v Evropě⁽⁷⁾ poskytují komplexní informace o kvalitě ovzduší v Evropě, jsou však relativně neznámé a je třeba je více propagovat. Tyto stránky je rovněž nutné vylepšit s pomocí modelování, tak aby na nich nalezly informace o kvalitě ovzduší i regiony, malé obce a venkovské oblasti, kde se nenacházejí žádné monitorovací stanice k měření kvality ovzduší;

(7) <http://airindex.eea.europa.eu>.

28. doporučuje zintenzivnit úsilí v oblasti vědecké činnosti občanů. Aplikace pro vědeckou činnost občanů sice nemohou nahradit údaje získané monitorováním, neboť poskytují údaje výrazně nižší kvality (a o tom je třeba informovat veřejnost), ale mohou je doplňovat tím, že poskytují podrobnější informace o trendech v oblasti znečištění ovzduší a zároveň aktivně zapojují veřejnost a zvyšují informovanost občanů. Měla by být podpořena a urychlena výzkumná činnost v oblasti zvyšování spolehlivosti (cenově výhodných) senzorů. Důležitá a vítaná je rovněž aktuální práce Evropského výboru pro normalizaci (CEN) na normách týkajících se podrobného monitorování kvality ovzduší a také modelování kvality ovzduší;

29. doporučuje informovat širokou veřejnost o problémech a zlepšeních, která jsou dokladem potenciálních pozitivních výsledků opatření, včetně potenciálu druhů energie s nulovým znečištěním, jako je energie z obnovitelných zdrojů nebo jaderná energie. To členskými státy a místními a regionálními orgány umožní získat pro svá opatření potřebnou podporu;

30. upozorňuje na skutečnost, že velkou roli při snižování znečištění ovzduší musí hrát i občané, zejména tím, že změní své vlastní chování v mnoha různých aspektech svého života, jako je například mobilita, vytápění, stravování, ale také spotřeba obecně, čehož si mnoho z nich dosud do značné míry není vědomo (ačkoli se jejich míra informovanosti v rámci EU značně liší). Snižování emisí je na jejich přispění závislé, a proto by měli být již od počátku více zapojeni do rozhodování ve fázi koncipování plánů a opatření týkajících se kvality ovzduší. Plány kvality ovzduší by kromě toho měly vedle regulačních opatření zahrnovat také taková opatření, která podporují a posilují informovanost občanů a změny jejich chování v oblasti mobility, např. menší používání automobilů. Místní a regionální orgány mohou tuto práci podpořit zaváděním systémů, jako je ClairCity. Naléhá nicméně také na uznání a plošné šíření místních iniciativ, do nichž jsou zapojeni občané, jako je sázení stromů a vytváření zelených zdí ve městech, úklid a chlazení městského ovzduší;

Harmonizace, pokyny a prováděcí akty

31. vyslovuje se pro vypracování dalších pokynů týkajících se podávání zpráv o kvalitě ovzduší a modelování kvality ovzduší, které by byly určeny konkrétně místním a regionálním orgánům, neboť ty hrají v tomto ohledu významnou roli. Nástroje pro podávání zpráv (včetně elektronického podávání zpráv) by měly zohledňovat potřeby místních orgánů, které nemusí mít vždy nutně pracovníky s potřebnými technickými dovednostmi či požadovanou úroveň znalosti angličtiny. Zlepšení elektronického podávání zpráv by mělo umožnit zohlednění specifických charakteristik místních a regionálních uživatelů a zajistit soulad mezi úkoly v oblasti podávání zpráv, které mají místní a regionální orgány plnit, a příslušnými pravomocemi a zdroji pro tyto účely;

Účast v sítích a iniciativách

32. je si vědom vysokého počtu již existujících iniciativ a sítí, které se zabývají problematikou znečištění ovzduší (partnerství městské agendy pro kvalitu ovzduší, skupina odborníků na čisté ovzduší ve městech působící v rámci úmluvy EHK OSN o ovzduší⁽⁸⁾, Evropském fóru pro čisté ovzduší, Pakt starostů a primátorů atd.). Mnohé z nich jsou velkým přínosem pro politiku v oblasti čistého ovzduší, a VR vybízí místní a regionální orgány, aby se v těchto aktivitách na úrovni EU více angažovaly;

33. vítá novou iniciativu Evropské komise nazvanou Dohoda pro zelená města, jejímž účelem je zlepšit provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí. Dohoda pro zelená města nebo technická platforma pro spolupráci v oblasti životního prostředí, kterou zřídil VR spolu s Komisí, by mohly být užitečnými nástroji k tomu, jak navrhovat místním a regionálním orgánům provádění těchto iniciativ, které nejlépe odpovídají jejich potřebám. Tyto platformy by rovněž měly pomáhat zjišťovat a klasifikovat veškeré dostupné nástroje, pokyny nebo jinou relevantní podporu, které jsou k dispozici v rámci úmluvy EHK OSN o ovzduší, Evropské komise a jejího Společného výzkumného střediska, Evropské agentury pro životní prostředí nebo jiných sítí či organizací a které by místním a regionálním orgánům mohly pomoci v jejich úsilí o zlepšení kvality ovzduší. K dispozici by měly být také specifické odborné znalosti a technická podpora (např. pro účely místních emisních inventur, vymezení nízkemisních zón, uplatňování modelu SHERPA atd.), neboť místní a regionální orgány musí být k využívání těchto nástrojů vyskoleny;

Další kroky

34. naléhá na Evropskou komisi, aby v určitých ohledech ještě více zpřísnila pravidla týkající se emisí na úrovni EU a podnikla další kroky k zajištění účinné a intenzivnější horizontální a vertikální spolupráce, přičemž apeluje na členské státy a místní a regionální orgány, aby hledaly lepší způsoby spolupráce a komunikace;

⁽⁸⁾ Úmluva o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

35. doporučuje umožnit místním orgánům a akreditovaným sdružením pro kvalitu ovzduší, jež mají odpovědnost za plány kvality ovzduší ve vymezených zónách kvality ovzduší, snadný přístup k finančním prostředkům na opatření v oblasti kvality ovzduší, přičemž přednost musí mít oblasti s vyšším znečištěním ovzduší;
36. upozorňuje na nutnost koordinovat a spravovat příslušné sítě, iniciativy, nástroje a pokyny, které jsou již nyní zdrojem rozsáhlých znalostí a zkušeností a které by místním a regionálním orgánům pomohly zlepšit jejich činnost zaměřenou na zajištění čistšího ovzduší tím, že by jim poskytovaly doplňující technické poznatky a poradenství.

V Bruselu dne 2. července 2020.

předseda
Evropského výboru regionů
Apostolos TZITZIKOSTAS
